

Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID

Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest ingesteld.

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van inwendige aard

Arrestnummer C / 817 / 2022
Repertoriumnummer 2022 / 2021
Datum van uitspraak 10 juni 2022
Notitienummer griffie 2021/NT/226 - -
Notitienummer parket-generaal

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

COVER 01-00002749656-0001-0026-01-01-1

Not.nr. GE.G.64.H1.000058/18

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van

1. nr. (RRN
geboren te op
wonende te
- burgerlijke partij -

tegen

1. nr. 933 (RRN
geboren te op
wonende te
- beklaagde -

2. nr. 934 (ON
met maatschappelijke zetel te
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek

A. Exploitatie- en vergunningsvoorwaarden (geluid)

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, rechtstreeks of onrechtstreeks, stoffen, micro-organismen, geluid en andere trillingen of stralingen in of op water, bodem of atmosfeer te hebben ingebracht of te hebben verspreid, namelijk:

met name in strijd met artikel 5.4.9. § 1 Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM), strafbaar gesteld door 16.6.2. § 1 lid 1 DABM, door als exploitant van een inrichting de exploitatievoorwaarden niet te hebben nageleefd,

meer bepaald:

als exploitant van een inrichting klasse 1, namelijk een schrootrecuperatiebedrijf de hieronder vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), nl.

1. Artikel 4.5.3.1. §§3 en 5

§ 3.

LA95,1h van het oorspronkelijke omgevingsgeluid is lager dan de richtwaarden in de gebieden onder 2°, 3°, 5°, 8°, 9° of 10° van de bijlage 2.2.1. bij dit besluit. In dat geval moet het specifieke geluid in open lucht voortgebracht door de nieuwe inrichting of door het geheel, respectievelijk door het onderdeel van een bestaande inrichting dat het voorwerp van een verandering heeft uitgemaakt, beperkt worden tot de in bijlage 4.5.4 bij dit besluit bepaalde richtwaarden verminderd met 5 dB(A).

§ 5.

Als het geluid in open lucht van een inrichting een incidenteel, fluctuerend, intermitterend of impulsachtig karakter vertoont, dan worden de in bijlage 4.5.5 bij dit besluit aangegeven richtwaarden toegepast op de toepasselijke waarde. De toepasselijke waarde is de in bijlage 4.5.4 van dit besluit aangegeven richtwaarde voor de verschillende gebieden verminderd met 5 dB(A).

meer bepaald: de richtwaarde voor het specifiek geluid, voor impulsachtig geluid en voor incidenteel geluid in open lucht in dB(A) overdag in gebieden of delen van gebieden op minder dan 500 m gelegen van gebieden voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen, van dienstverleningsgebieden of van ontginningsgebieden tijdens de ontginning te hebben overschreden

namelijk:

1. een gemeten specifiek geluid van 51,1 a 52,2 dB(a) LAeq, zijnde een overschrijding van de grenswaarde van 45 dB(A)

te op 21 maart 2018
door

2. een gemeten maximaal impulsachtig geluid van 68,0 dB(a) LAeq,1s, zijnde een overschrijding van de grenswaarde van 65 dB(A)

te op 21 maart 2018
door

3. een gemeten maximaal incidenteel geluid van 70,2 dB(a) LAeq,1s, zijnde een overschrijding van de grenswaarde van 60 dB(A)

te op 21 maart 2018
door

4. een gemeten maximaal impulsachtig geluid van 69,9 dB(a) LAeq,1s, zijnde een overschrijding van de grenswaarde van 65 dB(A)

te op 10 januari 2019
door

5. een gemeten maximaal incidenteel geluid van 72,8 dB(a) LAeq,1s, zijnde een overschrijding van de grenswaarde van 60 dB(A)

te op 10 januari 2019
door

2. Artikelen 4.1.2.1, 4.1.3.2 en 4.5.1.1

Artikel 4.1.2.1.

§ 1.

De exploitant moet als normaal zorgvuldig persoon steeds de beste beschikbare technieken toepassen ter bescherming van mens en milieu, en dit zowel bij de keuze van behandelingsmethodes op het niveau van de emissies, als bij de keuze van bronbeperkende maatregelen (aangepaste produktietechnieken en -methoden, grondstoffenbeheersing, energie en dergelijke meer). Bij de bepaling van de BBT moeten de criteria van bijlage 3.3 in aanmerking worden genomen. Deze verplichting geldt eveneens voor wijzigingen aan ingedeelde inrichtingen, alsook voor activiteiten die op zichzelf niet vergunnings- of meldingsplichtig zijn.

§ 2.

De naleving van de voorwaarden in dit besluit en/of de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit wordt geacht overeen te stemmen met de verplichting uit § 1.

Artikel 4.1.3.2.

Met behoud van de toepassing van artikel 4.1.2.1. treft de exploitant als normaal zorgvuldig persoon alle nodige maatregelen om de buurt niet te hinderen door geur, rook, stof, geluid, trillingen, niet-ioniserende stralingen, licht en dergelijke meer.

Artikel 4.5.1.1.

§ 1.

De exploitant treft ter naleving van de bepalingen van dit hoofdstuk, de nodige maatregelen om de geluidsproductie aan de bron en de geluidsoverdracht naar de omgeving te beperken. Naargelang van de omstandigheden en op basis van de technologisch verantwoorde mogelijkheden volgens de beste beschikbare technieken wordt hierbij gebruikgemaakt van een oordeelkundige (her)schikking van de geluidsbronnen, geluidsarme installaties en toestellen, geluidsisolatie en/of -absorptie en/of -afscherming.

§ 2.

Tenzij voor bepaalde categorieën van inrichtingen in dit besluit andere bepalingen zijn opgenomen, zijn de bepalingen, vermeld in afdeling 4.5.2, 4.5.3 en 4.5.4 van dit besluit van toepassing, uitgezonderd tijdens de eigenlijke bouw-, sloop- of wegenwerken.

meer bepaald: niet alle nodige maatregelen te hebben getroffen waardoor onaanvaardbare geluidshinder werd veroorzaakt

te in de periode van 21 maart 2018 tot en met 18 maart 2019
door

Vordering herstel

Tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.6 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het herstellen van de plaats in de oorspronkelijke toestand, het staken van het strijdige gebruik of het uitvoeren van aanpassingswerken binnen een door de rechtbank te bepalen termijn, onder verbeurte van een dwangsom van € 100 per dag bij overtreding van dit verbod.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 1 december 2020 op tegenspraak als volgt:

“STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt *voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A.1.1, A.1.2, A.1.3, A.1.4, A.1.5 en A.2 samen tot een **geldboete van 2.000 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 16.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.*

Veroordeelt *tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.*

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 50 euro.

Veroordeelt _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A.1.1, A.1.2, A.1.3, A.1.4, A.1.5 en A.2 samen tot een **geldboete van 2.000 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 16.000 euro.

Veroordeelt _____ tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 50 euro.

GERECHTSKOSTEN

Veroordeelt _____ en _____ hoofdelijk tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 60,06 euro.

BURGERRECHTELIJK

Veroordeelt _____ en _____ elk tot het betalen aan de burgerlijke partij van een **dwangsom van 1.000 euro** per door de omgevingsinspectie vastgestelde inbreuk op de toepasselijke geluidsnormen.

Veroordeelt _____ en _____ hoofdelijk tot het betalen van een **provisionele schadevergoeding van 1 euro** wegens materiële schade.

Alvorens nader te beslissen over de overige schade beveelt een **deskundig onderzoek** met betrekking tot de burgerlijke partij:

geboren te _____ op _____ wonende te _____
van Belgische Nationaliteit, RRN _____

en wijst daartoe aan als geneesheer-deskundige:

dokter _____.

met als opdracht (waarvan alleen kan afgeweken worden met het akkoord van de partijen):

- 1. de partijen op te roepen op de wijze en binnen de termijn zoals verder in onderhavig vonnis bepaald;*
- 2. de partijen en hun juridische en medische raadslieden te horen in hun toelichting;*
- 3. kennis te nemen van de dossiers en de medische stukken waarover de partijen al beschikken en die hem ten laatste 8 dagen vóór de eerste bijeenkomst worden bezorgd;*
- 4. een verslag te maken van de eerste bijeenkomst waarin voorkomen de datum van de ontvangst van de kennisgeving van de opdracht, de datum van de kennisgeving van de consignatie van de provisie, de wijze waarop het ereloon zal worden bepaald (art. 990 Ger.W.) en de raming van de totale kost van de expertise. Dit verslag wordt binnen de maand bij gewone brief meegedeeld aan de partijen, hun raadslieden en de rechtbank;*
- 5. te vermelden (bovenaan het verslag) de opgave van alle identiteitsgegevens van het slachtoffer, zijn burgerlijke stand, zijn persoonlijke toestand, zijn familiale toestand, zijn schoolse opleiding, zijn vroegere en zijn actuele professionele toestand, zijn medische voorgaanden en, in voorkomend geval, zijn vrijetijdsbesteding waarvan melding werd gemaakt;*
- 6. te beschrijven, op basis van een omstandige anamnese en van een grondig klinisch onderzoek, indien nodig aangevuld met gespecialiseerde onderzoeken, nauwkeurig de vastgestelde letsels en aandoeningen, hun evolutie, de ondergane behandelingen, de eventuele verwickelingen en de geformuleerde klachten en hij zal hierbij verduidelijken in welke mate ze toe te schrijven zijn aan de feiten op 21 maart 2018, 10 januari 2019 en in de periode van 21 maart 2018 tot en met 18 maart 2019, waarbij beroep kan worden gedaan op het advies van specialisten;*
- 7. Een omstandig advies te verlenen aangaande de volgende items:*

7.1. De voorafbestaande toestand.

Indien aangetoond wordt dat het slachtoffer voorafgaandelijk getroffen is of was door een fysiologische afwijking of door een ziekte zonder verband met de feiten op 21 maart 2018, 10 januari 2019 en in de periode van 21 maart 2018 tot en met 18 maart 2019, gaat de deskundige na of en in welke mate deze feiten die voorafgaande toestand hebben beïnvloed of er de gevolgen van hebben gewijzigd.

7.2. De tijdelijke schade.

7.2.1 Hulpmiddelen.

De deskundige vermeldt of prothesen, orthesen, technische hulpmiddelen, aanpassingen van de woning of van het voertuig van aard waren of zijn het leven van het slachtoffer te vergemakkelijken op persoonlijk vlak, op gezinsvlak in de ruimste betekenis van het woord en/of op professioneel vlak.

In voorkomend geval berekent hij daar de kosten van.

De deskundige geeft eveneens aan of de toestand van het slachtoffer tijdens deze periode van de tijdelijke schade al dan niet hulp van derden (gekwalficeerd of niet) noodzakelijk maakte.

In het bevestigend geval geeft de deskundige advies in verband met de aard en de in uren uitgedrukte omvang ervan, rekening houdend met de bestaande en de beschikbare hulpmiddelen.

Bij de evaluatie van de verschillende graden van invaliditeit zal er met deze verschillende hulpmiddelen rekening worden gehouden.

7.2.2 Persoonlijke tijdelijke ongeschiktheid.

De deskundige, die daarbij de periodes van hospitalisatie onderscheidt van de periodes zonder hospitalisatie, evalueert op een schaal van 0 tot 100 de graden van de persoonlijke tijdelijke, gehele en gedeeltelijke ongeschiktheid die deze aantasting van de fysieke of psychische integriteit heeft op het dagelijks leven van het slachtoffer, en dit onafhankelijk van de eventuele huishoudelijke en de economische ongeschiktheid, die afzonderlijk worden geëvalueerd (zie punten 7.2.3 en 7.2.4 hierna).

7.2.3 Tijdelijke huishoudelijke ongeschiktheid.

De deskundige evalueert op een schaal van 0 tot 100 de eventuele invloed - die hij beschrijft - van deze tijdelijke volledige of gedeeltelijke aantasting van de fysieke of psychische integriteit op de huishoudelijke taken van het slachtoffer.

7.2.4 Tijdelijke economische ongeschiktheid.

De deskundige evalueert op een schaal van 0 tot 100 de eventuele invloed - die hij beschrijft - van deze tijdelijke volledige of gedeeltelijke aantasting van de fysieke en/of psychische integriteit op de voorbije of actuele professionele activiteit van het slachtoffer (hierbij rekening houdend met de door hem te preciseren mogelijke verhoogde inspanningen van het slachtoffer in het geval van een gehele of een gedeeltelijke werkhervatting).

7.2.5 Specifieke schade

De deskundige geeft aan of er specifieke fysieke, psychische of sociale schade is vóór de consolidatie. In de mate dat hiermee geen rekening werd gehouden bij het bepalen van de verschillende graden van de tijdelijke ongeschiktheid, beschrijft hij die specifieke schade (esthetische schade, seksuele schade, genoegenschade) en verduidelijkt hij de aard ervan.

De deskundige geeft bovendien aan of er een bijzonder fysisch lijden (quantum doloris) was dat niet begrepen is in de bepaalde graden van de persoonlijke ongeschiktheid en in het bevestigend geval beschrijft hij dat lijden en evalueert hij het in de tijd.

Indien deze kunnen geëvalueerd worden van 1 tot 3 in de schaal van 1 tot 7, zal hij ze integreren in de graden van de persoonlijke ongeschiktheden.

Indien dit lijden 3 overschrijdt in de schaal van 1 tot 7, beschrijft de deskundige dit fysisch lijden alvorens het te begroten tussen 4 en 7.

Bij deze evaluatie zal de deskundige tevens rekening houden met de gebruikte pijnstillers.

7.3. Blijvende schade

7.3.1 Consolidatie

De deskundige geeft een gemotiveerd advies over de datum van de genezing of van de consolidatie van de letsels; hij beschrijft nauwkeurig de blijvende letsels en de overblijvende klachten; hij geeft aan in welke mate deze aantasting van de fysieke of psychische integriteit toe te schrijven is aan het ongeval.

7.3.2 Hulpmiddelen

De deskundige adviseert of er na de consolidatie van de letsels prothesen, orthesen, technische hulpmiddelen, aanpassing van de woning of van een voertuig nodig zijn om de persoonlijke, huishoudelijke (sensu lato) en/of professionele activiteiten van het slachtoffer te vergemakkelijken.

Hij stelt een advies op omtrent de kostprijs ervan, alsook de frequentie van vernieuwing en onderhoud.

In het bevestigend geval houdt hij er rekening mee bij het bepalen van de verschillende graden van de blijvende arbeidsongeschiktheid.

De deskundige adviseert of er na de consolidatie van de letsels hulp van derden nodig is en preciseert daarvan de aard evenals de vereiste kwalificaties van de hulpverstrekkers en de in

uren uitgedrukte omvang van de nodige hulp, rekening houdend met de bestaande en beschikbare hulpmiddelen.

In het bevestigende geval houdt de deskundige er rekening mee bij het bepalen van de verschillende graden van de blijvende ongeschiktheid.

In het voorkomend geval zullen de partijen de aanstelling van een technisch deskundige vragen indien uit het verslag van de medisch deskundige blijkt dat een aanpassing van de woning en/of van het voertuig noodzakelijk zijn.

7.3.3 Persoonlijke blijvende ongeschiktheid

Sub verbo "Persoonlijke ongeschiktheid" formuleert de deskundige een advies: of en in welke mate (op een schaal van 0 tot 100) de aan de feiten op 21 maart 2018, 10 januari 2019 en in de periode van 21 maart 2018 tot en met 18 maart 2019 toe te schrijven blijvende letsels een invloed hebben op het dagelijkse leven van het slachtoffer, en dit onafhankelijk van de eventuele huishoudelijke en economische ongeschiktheid die afzonderlijk worden bepaald (zie punten 7.3.4 en 7.3.5 hierna).

7.3.4 Blijvende huishoudelijke ongeschiktheid

Sub verbo "Huishoudelijke ongeschiktheid" formuleert de deskundige een advies:

of en in welke mate (op een schaal van 0 tot 100) de aan de feiten van 21 maart 2018, 10 januari 2019 en in de periode van 21 maart 2018 tot en met 18 maart 2019 toe te schrijven blijvende letsels een invloed hebben op de huishoudelijke geschiktheid van het slachtoffer.

7.3.5 Economische ongeschiktheid

Sub verbo "Economische ongeschiktheid" formuleert de deskundige een advies:

of en in welke mate (op een schaal van 0 tot 100) de aan de feiten van 21 maart 2018, 10 januari 2019 en in de periode van 21 maart 2018 tot en met 18 maart 2019 toe te schrijven blijvende letsels op een blijvende wijze een aantasting van de arbeidsgeschiktheid van het slachtoffer uitmaken, meer bepaald rekening houdend met zijn vroegere beroepsactiviteiten, zijn actueel beroep en de andere winstgevende bezigheden die redelijkerwijze binnen zijn mogelijkheden blijven in acht genomen zijn reële en met zijn leeftijd verenigbare aanpassingsmogelijkheden, zijn kwalificaties en zijn vroegere beroepsoriëntatie.

Hij zal eveneens aandacht hebben voor de mogelijke door het slachtoffer te leveren verhoogde inspanningen in het geval van een gedeeltelijke of volledige werkhervatting.

7.3.6 Specifieke schade

In de mate dat daarmee geen rekening werd gehouden bij het bepalen van de verschillende graden van de blijvende ongeschiktheid, beschrijft de deskundige desgevallend andere specifieke schade.

7.3.7 Voorbehoud

De deskundige adviseert of er, rekening houdend met het beeld van de letsels, een voorbehoud moet worden voorzien en in dat geval geeft hij er in de mate van het mogelijke het voorwerp en de duur van aan.

7.3.8 Verzorging en uitgaven na de consolidatie

De deskundige adviseert of er, rekening houdend met het beeld van de letsels, moet worden voorzien in een blijvende verzorging en blijvende uitgaven en geeft er in dat geval de duur en de frequentie van aan.

Zegt dat dit vonnis door de griffier binnen de vijf dagen bij gerechtsbrief ter kennis zal worden gebracht aan de deskundige en per gewone brief aan de partijen en hun raadslieden;

Zegt dat de deskundige beschikt over een termijn van acht dagen na de kennisgeving van dit vonnis, om desgewenst de opdracht met behoorlijk omklede redenen te weigeren (cfr. art. 972 § 1 al.3 Ger. W.);

Zegt dat de deskundige en de partijen zich naar aanleiding van het deskundig onderzoek dienen te gedragen naar de bepalingen van de artikelen 962 tot 991bis van het Gerechtelijk Wetboek zoals gewijzigd door de artikelen 20 tot 37 van de Wet van 30 december 2009 houdende diverse bepalingen betreffende Justitie (II), B.S. 15 januari 2010 (in werking getreden op 25 januari 2010);

Stelt dat een installatievergadering in raadkamer niet noodzakelijk is

Bepaalt verder dat als volgt dient te worden gehandeld:

(...)

*Stelt de zaak voor verdere behandeling op burgerrechtelijk gebied **onbepaald** uit en houdt de beslissing over kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, en intresten aan.*

*Verklaart de burgerrechtelijke beschikkingen van dit vonnis met in begrip van de dwangsom **uitvoerbaar bij voorraad** niettegenstaande iedere voorziening.*

Houdt de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 21 december 2020 door de beklaagde ;
- 22 december 2020 door de beklaagde ;
- 24 december 2020 door het openbaar ministerie.

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 21 december 2020 door de raadsman van de beklaagde ;
- 22 december 2020 door de raadsman van de beklaagde ;
- 24 december 2020 door het openbaar ministerie.

1.4 Op de rechtszitting van 24 september 2021 (inleidingszitting) werden bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vastgelegd en werd de rechtsdag bepaald op de rechtszitting van 17 maart 2022.

De conclusietermijnen zijn nageleefd.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 17 maart 2022 in het Nederlands:

- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te in zijn hoedanigheid van lasthebber *ad hoc*,
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te ,
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal,
- de burgerlijke partij in zijn middelen bijgestaan door meester advocaat met kantoor te

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 1 december 2020 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan. De grievenformulieren werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 De advocaat van de beklaagde bepaalde nauwkeurig en omstandig de grieven tegen het vonnis, namelijk met betrekking tot de procedure, de schuld, de strafmaat en op burgerlijk gebied.

De lasthebber *ad hoc* van de beklaagde bepaalde ook nauwkeurig en omstandig de grieven tegen het vonnis, namelijk met betrekking tot de procedure, de schuld, de strafmaat en op burgerlijk gebied.

Ook het openbaar ministerie diende nauwkeurige grieven in tegen het vonnis, namelijk met betrekking tot de strafmaat en de herstelmaatregel.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagde en en van het openbaar ministerie werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld en zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

3. Het hof verwijst naar het feitenoverzicht onder de randnummers 4 tot en met 7 van het beroepen vonnis.

4. De baat een schrootrecuperatiebedrijf uit. Het betreft een als klasse 1 ingedeelde hinderlijke inrichting. is de zaakvoerder van het bedrijf.

Op grond van artikel 5.4.9, § 1, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid is een exploitant van een ingedeelde inrichting verplicht de algemene, sectorale en bijzondere milieuvoorwaarden na te leven. Artikel 5.4.9, § 2, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid stelt dat ongeacht de verleende omgevingsvergunning de exploitant altijd de nodige maatregelen treft om schade, hinder, incidenten en ongevallen die de mens of het milieu aanzienlijk beïnvloeden, te voorkomen.

Een bevoegd toezichthouder en opsporingsambtenaar van de toenmalige milieu-inspectie voerde op 21 maart 2018 een geluidsmeting uit (stuk 1, kaft A). Hierbij werd vastgesteld dat de toetsingscriteria van 45 dB(a) voor het specifieke geluid, 65 dB(a) voor impulsachtig geluid en 60 dB(a) voor incidenteel geluid volgens afdeling 4.5.3 en bijlage 4.5.4 en 4.5.5 van Vlare II werden overschreden (stuk 2, kaft A).

Het proces-verbaal werd gesloten op 26 maart 2018 en een kopie werd op 29 maart 2018 met een aangetekende brief met ontvangstbewijs verzonden aan de overtreder.

Dezelfde opsporingsambtenaar deed op 10 januari 2019 en 18 maart 2019 geluidsmetingen waarbij hij vaststelde dat de toetsingscriteria van 65dB(a) voor impulsachtig geluid en 60 dB(a) voor incidenteel geluid werden overschreden (stuk 142, kaft A). Verder stelde hij vast dat er onvoldoende gevolg werd gegeven aan de aanmaning van 29 maart 2018, gezien er geen saneringsopties werden voorgesteld om de vastgestelde overschrijdingen te saneren. De toestand kon volgens hem nog niet als geregulariseerd worden beschouwd. Dit proces-verbaal werd gesloten op 27 maart 2019 (stuk 141, kaft A). Met een aangetekende brief van 29 maart 2019 werd een kopie van het proces-verbaal verzonden aan de en ten aanzien van

De telastleggingen A1.1 tot en met A1.5 hebben (enkel) betrekking op twee data, namelijk respectief 21 maart 2018 en 10 januari 2019, waarbij de overschrijdingen aan de hand van metingen concreet werden vastgesteld. De telastlegging A.2 (artikelen 4.1.2.1, 4.1.3.2 en 4.5.1.1) heeft betrekking op het niet nemen van alle nodige maatregelen ter voorkoming van onaanvaardbare geluidshinder en dit in de periode van 21 maart 2018 tot en met 18 maart 2019, of een schending van de milieuzorgplicht.

5. Artikel 16.3.24, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid bepaalt dat de toezichthouders de milieumisdrijven kunnen vaststellen in een proces-verbaal, dat ze onmiddellijk bezorgen aan de procureur des Konings bij de rechtbank binnen het rechtsgebied waar het milieumisdrijf is gepleegd.

Artikel 16.3.25, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid bepaalt dat het proces-verbaal bewijswaarde heeft tot het tegendeel is bewezen. Het tweede lid van deze bepaling stelt dat als de vermoedelijke overtreder bekend is, op straffe van verval van de bewijswaarde tot het tegendeel, aan de vermoedelijke overtreder kennis wordt gegeven van een kopie van het proces-verbaal. Die kennisgeving gebeurt binnen een termijn van veertien dagen na de datum van afsluiting van het proces-verbaal. De beide processen-verbaal werden op de voorziene wijze aan de vermoedelijke overtreder, zijnde zowel

als zijn bedrijf, ter kennis gebracht, zodat deze bijzondere bewijswaarde hebben. Dat de metingen zelf niet binnen de vijf erop volgende werkdagen werden bezorgd aan de personen tegen wie de resultaten konden worden ingeroepen, doet geen afbreuk aan de bijzondere bewijswaarde van de processen-verbaal. De niet-naleving van deze bij artikel 56 Milieuhandhavingsbesluit bepaalde verplichting, is niet gesanctioneerd, zoals de eerste rechter ook terecht vaststelde. Bovendien kregen de beklaagden kennis van de metingen, bij de kennisgevingen van de processen-verbaal. De vermeende laattijdige kennisgevingen van de metingen brengen de bijzondere bewijswaarde van de processen-verbaal helemaal niet in het gedrang, zoals de beklaagden aanvoeren. Zij duiden ook niet concreet aan op welke wijze de bewijswaarde van de vaststellingen daardoor in het gedrang zou zijn gebracht. De metingen hebben daardoor op geen enkele wijze hun betrouwbaarheid of geloofwaardigheid verloren. De rechten van verdediging van de beklaagden werden niet geschonden doordat de meetresultaten niet vijf dagen na de metingen werden overgemaakt. De beklaagden verduidelijken ook niet concreet op welke wijze zo'n schending zou hebben plaatsgevonden.

De beklaagden leveren niet het tegenbewijs van de vaststellingen. De loutere betwisting van de vaststellingen vormt geen bewijs van het tegendeel. Het tegenbewijs wordt ook niet geleverd door een eerder uitgevoerde controlemeting door een erkend geluidsdeskundige, een objectief advies van de afdeling milieuvergunning, in het kader van een administratieve beroepsprocedure, een nota van een erkend geluidsdeskundige en een verklaring of getuigenis door de zaakvoerder. Deze argumenten werden omstandig weerlegd door de toezichthouder, in een e-mailbericht van 19 april 2019 (stuk 159, kaft A). De inhoud hiervan wordt door het hof bijgetreden. In essentie komt deze weerlegging er op

neer dat de geluidstudie door ir. [redacted] niet onder representatieve bedrijfsomstandigheden werd uitgevoerd om de maximale geluidsbijdrage van het bedrijf op het beoordelingspunt te bepalen (stuk 142, kaft A).

Vanzelfsprekend moeten controlemetingen zoals deze die de toezichthouder uitvoerde, onaangekondigd kunnen gebeuren. Zo niet zou de gecontroleerde en mogelijke overtreder de meetomstandigheden kunnen beïnvloeden door bv. beperking van de activiteit of het niet uitvoeren van potentieel geluidshinder veroorzakende handelingen tijdens de metingen. Dit brengt mee dat de vermoedelijke overtreder steeds pas achteraf kan reageren. Waar de beklagden stellen dat zij *tijdig* hadden kunnen reageren als de meetresultaten hen binnen de termijn van vijf dagen volgende op de metingen hadden bereikt, tonen ze niet aan wat het wezenlijke verschil hierin is met de situatie waarin zij samen met het proces-verbaal ervan kennis kregen. De omstandigheid dat dan al een proces-verbaal werd opgesteld, verandert daar niets aan. Dit beïnvloedt evenmin op enige wijze de bewijswaarde van de vaststellingen en de processen-verbaal die deze vaststellingen weergeven.

Uit niets volgt dat de toezichthouder het zorgvuldigheidsbeginsel schond en dat dit een invloed heeft en had op de rechten van verdediging van de beklagden.

De vermelding in het Milieuhandhavingsrapport over het jaar 2019, uitgegeven op 4 juni 2020, dat in uitzonderlijke gevallen, bijvoorbeeld wanneer de bron niet eenduidig is vast te stellen of verschillende bedrijven mogelijk aan de oorzaak van de hinder liggen, de omgevingsinspectie beroep doet op een externe deskundige, heeft niet tot gevolg dat de kwestieuze vaststellingen van de toezichthouder moeten verworpen worden, nu geen externe deskundige werd ingeschakeld. Zoals hierna vermeld, duidde de toezichthouder aan dat de bron van de overschrijding heel duidelijk de [redacted] was en heeft de toezichthouder bij interferentie van geluiden van [redacted] dit duidelijk vermeld en deze vaststellingen uitgesloten.

Volgens de beklagden antwoordde de eerste rechter niet op een middel in conclusies omtrent het vermoeden van onschuld, wat volgens hen een schending is van het vermoeden van onschuld of minstens een kennelijk motiveringsgebrek vormt. Door niet te antwoorden op een middel, schendt een rechter echter niet het vermoeden van onschuld. Dat de eerste rechter niet op een middel zou geantwoord hebben, blijft bovendien zonder gevolgen bij de behandeling voor het hof, waar alle partijen opnieuw tegenspraak konden voeren over alle middelen en dossiergegevens.

Het hof oordeelt, binnen de perken van zijn saisine, met volle rechtsmacht opnieuw over alle elementen van het dossier. Door geen gunstig gevolg te verlenen aan de middelen en argumenten van de beklagden en de beklagden elk schuldig te bevinden aan de telastleggingen, schendt het hof evenmin het vermoeden van onschuld, doch beoordeelt het enkel de strafvordering zoals wettelijk voorzien.

De argumenten en stukken aangebracht door de beklagden doen het helemaal niet vaststaan dat de beklagden “*onmogelijk schuldig (kunnen) worden bevonden*”. Verder is het niet zo dat de minste twijfel in het voordeel van de beklagden moet spelen. Enkel een redelijke twijfel heeft immers noodzakelijk dit gevolg.

Om te voldoen aan de grondwettelijke motiveringsplicht moet het hof niet antwoorden op het geheel van de omstandige argumentatie die de beklagden ontwikkelden in conclusies, doch enkel op de door de beklagden aangevoerde middelen. De beklagden voeren als middel enkel aan dat de overschrijdingen niet bewezen zijn en dat niet bewezen is dat zij niet alle nodige maatregelen namen om onaanvaardbare hinder te vermijden. Deze middelen ontmoet het hof.

6. De door de beklagden aangevoerde controlemeting van november 2017, het akoestisch onderzoek gedurende een week van juni 2018 en het verslag van geluidsmetingen bij een akoestisch experiment in augustus 2019, weerleggen niet de vaststellingen in de processen-verbaal met betrekking tot de overschrijdingen, noch hebben die tot gevolg dat over deze vaststellingen redelijke twijfel ontstaat.

De beslissing van 19 september 2019 van de minister van omgeving weerlegt evenmin de vaststelling van overschrijdingen. Deze beslissing slaat op het verlenen van de omgevingsvergunning en houdt geen beoordeling van de telastleggingen in. Het hof is door deze beslissing helemaal niet gebonden in het oordeel over de schuld van de beklagden.

7. Telastleggingen A1.1 tot en met A1.5

7.1 De feiten van deze telastleggingen betreffen niet het rechtstreeks of onrechtstreeks, inbrengen of verspreiden van stoffen, micro-organismen, geluid en andere trillingen of stralingen in of op water, bodem of atmosfeer, doch het niet naleven van de vergunde exploitatievoorwaarden, wat strafbaar is gesteld door artikel 16.6.1, § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid. Het hof verbetert de telastlegging dan ook als het opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid schenden van de door hoofdstuk VI Strafrechtelijke handhaving van het Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid gehandhaafde milieuvoorschriften. Deze verbetering laat de feiten van de aanhangig makende akte onverlet en voegt daar geen feiten aan toe. Van deze mogelijke verbetering werd de partijen op de rechtszitting kennis gegeven, onder meer bij de vordering van het openbaar ministerie. Het is op de zo verbeterde telastlegging dat de tegenspraak betrekking had. Telkens hierna sprake is van de telastlegging A1.1 tot en met A1.5 betreft het deze zoals hier verbeterd.

7.2 De technische controle op 21 maart 2018 liep van 13.24 uur tot 19.07 uur. De geluidsmeting was bemand vanaf 13.24 uur tot 14.30 uur en van 18.30 uur tot 19.07 uur (stuk 18, kaft A). Anders dan de beklagden aanvoeren, was er dus wel degelijk een bemande meting. De toezichthouder geeft in het proces-verbaal van de meting gedetailleerd

de omstandigheden ervan weer. Hij stelde vast dat er hoorbare activiteit was op het terrein van _____ namelijk het sorteren van schroot met een kraan. Tijdens de bemande meting kon vastgesteld worden dat het geluid van het bedrijf bepalend was voor het omgevingsgeluid. Er werd ook concreet rekening gehouden met ander incidenteel omgevingsgeluid en dit werd uit de metingsresultaten weggelaten: verkeersgeluid, geluid van voertuigen en impulsachtig geluid van het bedrijf _____ evenals sporadisch blaffende honden, fluitende vogels en luchtverkeer (stuk 18, kaft A). Eenzelfde werkwijze vond plaats tijdens de meting op 10 januari 2019. Rekening houdend met incidenteel geluid van het bedrijf _____ werd het specifieke geluid van _____ aldus niet bepaald (stuk 155, kaft A). Alle geluiden waarover twijfel bestond of deze van de exploitatie afkomstig waren, werden uit de metingen weggelaten. De interpretatie van de metingen gebeurde steeds in het voordeel van de exploitatie.

De respectieve overschrijdingen die het voorwerp zijn van de telastleggingen A1.1 tot en met A1.5 werden op rechtsgeldige wijze door de toezichthouder vastgesteld. Deze vaststellingen hebben bijzondere bewijswaarde. De beklagden leveren niet het tegenbewijs van de vaststellingen. De telastleggingen A1.1 tot en met A1.5 zijn voor het hof bewezen gebleven.

Het moreel element van het misdrijf van de telastleggingen A1.1 tot en met A1.5 is (algemeen) opzet, dit is het wetens en willens aannemen van een strafbare gedraging. Het opzet leidt het hof af uit de door de daders gepleegde materiële feiten en de vaststelling dat dit hen elk kan worden toegerekend, met dien verstande dat de dader vrijuit gaat als hij rechtvaardiging, schuldonthefing en niet-toerekeningsvatbaarheid enigszins aannemelijk maakt. De beklagden voeren niet zo'n omstandigheid aan, noch maken ze deze enigszins aannemelijk, zodat de telastleggingen hen verwijtbaar zijn.

De gepleegde feiten zijn de beklagde _____ toe te rekenen. Hij is de zaakvoerder, staat in voor de feitelijke exploitatie en is binnen de _____ verantwoordelijk voor de naleving van de milieureglementering, zoals hij zelf verklaarde en ook kon vastgesteld worden (stuk 29, kaft A).

Wat betreft het eigen schuldpatroon van de beklagde _____ houdt het hof rekening met de gedragingen van de natuurlijke persoon die voor deze rechtspersoon handelde om de eigen fout van de rechtspersoon vast te stellen, nl. de handelingen van de beklagde _____. Er was binnen de rechtspersoon bovendien onvoldoende aandacht voor de naleving van de milieureglementering met betrekking tot geluid, wat een eigen fout van de rechtspersoon is.

Dat de beklagden zich lieten bijstaan door een erkend geluidsdeskundige, ontnemt de bewezen feiten niet hun opzettelijk karakter. Dit is evenmin het geval doordat de beklagden de stapelhoogte vrijwillig verlaagden, een aanzienlijk deel van de exploitatie naar een locatie in de Gentse zeehaven overbrachten of enorme investeringen deden of

enorme maatregelen namen. De omstandigheid dat een vergunning werd verleend, belet uiteraard niet dat nog opzettelijke milieumisdrijven worden gepleegd. Het verlenen van een omgevingsvergunning is geen bevestiging dat geen geluidsoverschrijdingen plaatsvonden of zullen plaatsvinden. Ook het feit dat geen bestuurlijke maatregelen werden opgelegd, brengt niet mee dat er geen opzet kan aangetoond zijn.

8. Telastlegging A.2 (artikelen 4.1.2.1, 4.1.3.2 en 4.5.1.1)

Zoals vermeld, slaat de telastlegging A.2 op de niet-naleving van de milieuzorgplicht in de periode van 21 maart 2018 tot en met 18 maart 2019, door het niet nemen van alle nodige maatregelen om de buurt niet te hinderen door *casu quo* geluid.

De toezichthouder stelde in het proces-verbaal van 26 maart 2018 dat het bedrijf werd aangemaand om een akoestische saneringsstudie door een erkende deskundige te laten uitvoeren, dit in kader van het voorkomingsbeginsel en het beheersingsbeginsel, die onvoldoende zouden zijn toegepast en wat inhoudt dat alle mogelijke behandelingsmethodes en bronbeperkende maatregelen tegen geluidshinder moeten worden onderzocht en genomen volgens de toepassing van het beginsel van de best beschikbare technieken (BBT; stuk 2, kaft A). In het proces-verbaal van 27 maart 2019 werd eenzelfde aanmaning geformuleerd (stuk 142, kaft A).

Niet elke schade of hinder kan de strafrechtelijke aansprakelijkheid van de overtreders in het gedrang brengen. Een algemene zorgvuldigheidsplicht is opgelegd bij de uitbating met het oog op, wat de omgeving betreft, het vermijden van abnormale hinder, dit is hinder die niet valt binnen de grenzen van wat een redelijk mens in dezelfde omstandigheden dient te aanvaarden als normale hinder ten gevolge van de ligging ten opzichte van de inrichting die aan de oorsprong van die hinder ligt.

In de context van het vergunningensysteem, met niet ingedeelde inrichtingen en als hinderlijk beschouwde inrichtingen ingedeeld in klassen naar gelang de graad waarin zij geacht worden belastend te zijn voor de mens en het leefmilieu, door de decreetgever tot stand gebracht, moet immers worden aanvaard dat het hierbij niet kan gaan om elke hinder, hoe gering eventueel ook. Tussen eigendommen in een bepaalde omgeving bestaat een soort evenwicht waarbij elke eigenaar of gebruiker van een eigendom een zekere hinder moet dulden die nu eenmaal eigen is aan het samenleven in een geïndustrialiseerde samenleving.

Het enkele feit dat er overschrijdingen plaatsvonden, brengt niet vanzelf mee dat er sprake was van abnormale hinder. De toezichthouder stelde enkel vast dat er geluidsoverschrijdingen waren, doch beschreef nergens in de processen-verbaal hoe deze geluidsoverschrijdingen werden ervaren. Aldus is ook niet beschreven hoe hinderlijk de overschrijding was en of de hinder abnormaal was en kan niet met zekerheid worden

vastgesteld dat er sprake was van onaanvaardbare geluidshinder. De redelijke twijfel die hierover bestaat, strekt de beklaagden tot voordeel.

De telastlegging A.2 is voor het hof niet bewezen.

9.1 Tot 30 juli 2018 luidde artikel 5, tweede lid, Strafwetboek als volgt: *“Wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, kan enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld. Indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd kan hij samen met de verantwoordelijke rechtspersoon worden veroordeeld.”*

Artikel 2 van de wet van 11 juli 2018 tot wijziging van het Strafwetboek en de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering wat de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen betreft, die in werking trad op 30 juli 2018, vervangt artikel 5 Strafwetboek door de volgende bepaling:

“Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor de misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, zoals blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Met rechtspersonen worden gelijkgesteld:

1° tijdelijke handelsvennootschappen en stille handelsvennootschappen;

2° vennootschappen bedoeld in artikel 2, § 4, tweede lid, van het Wetboek van Vennootschappen, alsook handelsvennootschappen in oprichting;

3° burgerlijke vennootschappen die niet de vorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen.

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersonen sluit die van de natuurlijke personen, die daders zijn van dezelfde feiten of eraan hebben deelgenomen, niet uit.”

De beklaagden \ni n pleegden de bewezen feiten met een zelfde misdadig opzet, zodat deze een voortgezet misdrijf vormden dat *in casu* liep tot 10 januari 2019, hetzij na de inwerkingtreding van het nieuwe artikel 5 Strafwetboek. Artikel 5, tweede lid, (oud) Strafwetboek was toen niet meer van toepassing, en dus ook niet de zogenaamde decumulregeling. Bovendien betroffen het feiten die wetens en willens werden gepleegd, zodat deze decumulregeling, die de beklaagden nog aanvoeren, hoe dan ook niet gold.

Door zowel de rechtspersoon als de natuurlijke persoon tot een straf te veroordelen, schendt het hof dus niet het legaliteitsbeginsel door het artikel 5 Strafwetboek zoals van toepassing sinds 31 juli 2018 toe te passen op feiten die dateren van voor de inwerkingtreding van deze wet, zoals de beklaagden aanvoeren.

9.2 Gezien de bewezen feiten, zoals vermeld, met een zelfde misdadig opzet werden gepleegd, past het hof overeenkomstig artikel 65, eerste lid, Strafwetboek voor ze samen voor elke beklaagde een straf toe. Dat is de straf bepaald door artikel 16.6.1, § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid. Voor een natuurlijke persoon is dit een gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en een geldboete van 100 euro tot 250.000 euro of een van die straffen. Voor een rechtspersoon is dat overeenkomstig artikel 41bis Strafwetboek een geldboete van 500 euro tot 500.000 euro.

De bewezen feiten pleegden de beklaagden in een economisch kader. Zij hadden bij de uitbating van de vergunde hinderlijke activiteiten onvoldoende oog voor een scrupuleuze naleving van de geluidsnormen die gelden in het belang van de omgeving. Door hun inbreuken was de inzet van maatschappelijke middelen nodig. De hierna bepaalde effectieve geldboete is passend en noodzakelijk als maatschappelijke vergelding en om de beklaagden aan te sporen de milieuregels voortaan wel strikt na te leven. De door de beklaagden in ondergeschikte orde gevraagde gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling zou een onvoldoende aansporing hiertoe zijn. Bovendien zorgt de opgelegde geldboete niet voor sociale declassering van de beklaagden, noch brengt het hun sociale reclassering op onevenredige wijze in het gedrang. Het is helemaal niet aangetoond dat een effectieve geldboete nefaste gevolgen zal hebben voor het gunnen van overheidsopdrachten bij _____ of _____ of dat een effectieve geldboete zorgt voor negatieve publiciteit. De omstandigheid dat de beklaagden tal van maatregelen troffen en zwaar investeerden in een externe site in _____ brengt niet mee dat hen de opschorting moet worden gegund. Ook het feit dat niet zou zijn aangetoond dat de bewezen misdrijven een ernstige impact hadden op mens of milieu, doet geen afbreuk aan de noodzaak van het opleggen van een geldboete, om de hiervoor vermelde redenen.

Voor _____ geldt bovendien dat hij al geen blanco strafregister meer heeft en hij al eerder voor een milieudelict tot een geldboete werd veroordeeld. Daarnaast werd hij al meermaals veroordeeld voor verkeersgebonden misdrijven.

Voor de rechtspersoon houdt het hof bij het bepalen van de geldboete rekening met de aard van de activiteiten, de omvang ervan, de omzet die het bedrijf genereert en de gemaakte winsten, zoals blijkend uit de gegevens in de _____

De opgelegde geldboeten zijn proportioneel met de ernst van de inbreuken.

De nu bewezen feiten werden met eenheid van opzet gepleegd na 31 december 2016, zodat het hof de geldboete verhoogt met 70 deciemmen. De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf zet de beklaagde _____ voldoende aan tot betaling van die geldboete.

10. Het hof veroordeelt de beklaagde hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering, vaststellend dat deze kosten ondeelbaar het gevolg zijn van de bewezen telastleggingen.

Het hof veroordeelt de beklaagden als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf elk tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciem tot telkens 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof de beklaagde tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 52,42 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten in hoger beroep met 10 %.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagde ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, die sinds 1 december 2021 na indexatie 22 euro bedraagt.

11. Herstelmaatregelen overeenkomstig artikel 16.6.6 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid kunnen enkel steunen op de bewezen telastleggingen A1.1 tot en met A1.5.

Het openbaar ministerie vorderde voor het hof bevestiging van het beroepen vonnis. De eerste rechter legde geen herstelmaatregelen op.

Net zoals de eerste rechter stelt het hof vast dat de dossiergegevens niet toelaten een concrete herstelmaatregel op te leggen. Zoals hierna bij de burgerrechtelijke vordering besproken, kunnen ook herstelmaatregelen er niet in bestaan dat een verbod wordt opgelegd om nieuwe inbreuken te plegen. Dat vloeit immers uit de wet zelf voort.

12.1 De burgerlijke partij vordert voor het hof hoofdelijke veroordeling van de beklaagden tot betaling van een materiële schadevergoeding van 4.687,32 euro, meer de vergoedende intresten. Verder vordert hij bevestiging van het beroepen vonnis, dit is de veroordeling tot een dwangsom van 1.000 euro per door de omgevingsinspectie vastgestelde inbreuk op de toepasselijke geluidsnormen en betaling van een voorschot van 1 euro wegens materiële schade en aanstelling van een arts-deskundige met betrekking tot de burgerlijke partij.

12.2 De beklaagden zijn op grond van artikel 1382 Oud Burgerlijk Wetboek gehouden tot schadeloosstelling van de schade die het gevolg is van de voor hen bewezen misdrijven.

Voor zover gesteund op de telastlegging A.2 (milieuzorgplicht) is de vordering van de burgerlijke partij ongegrond, gezien de beklaagden hiervoor worden vrijgesproken.

De vordering van de burgerlijke partij kan enkel steunen op de telastleggingen A1.1 tot en met A1.5. Dit betreft twee data, namelijk respectief 21 maart 2018 en 10 januari 2019.

De burgerlijke partij voert aan dat hij ingevolge een depressie is teruggevallen op een beperkte invaliditeitsuitkering van de CM met ingang van 1 juli 2019. De burgerlijke partij lijdt aan het autismespectrumstoornis en is mede daardoor extra gevoelig voor zintuiglijke prikkels, waaronder geluidsoverlast. Hij is hiervoor in behandeling bij een psychiater.

De burgerlijke partij toont echter niet aan dat zijn depressie of enige andere psychologische schade een gevolg is van de bewezen telastleggingen. Evenmin is aangetoond dat het stopzetten van zijn zelfstandige activiteit en het hieraan gekoppeld inkomensverlies, een gevolg is van de bewezen telastleggingen.

De beklaagden zijn niet vervolgd noch veroordeeld voor hinder door schokken en trillingen en zij zijn dan ook niet gehouden tot schadeloosstelling van de schade die hiermee zou verband zou houden, met inbegrip van structurele aanpassingswerken aan de woning van de burgerlijke partij.

Behoudens kosten van administratie, die het hof in billijkheid begroot op 150 euro, toont de burgerlijke partij niet aan dat enige andere materiële schade het gevolg is van de voor de beklaagden bewezen misdrijven. Er is verder ook geen reden tot aanstelling van een arts-deskundige ten aanzien van de burgerlijke partij.

Het kan aangenomen worden dat de geluidsoverschrijdingen op 21 maart 2018 en 10 januari 2019 een zekere morele schade hebben veroorzaakt, die het hof bij gebrek aan gegevens die een precieze berekening toelaten, in billijkheid begroot op 500 euro. In dit bedrag is het verloop van de tijd sedert het ontstaan van die schade en het gevolg daarvan op het schadebedrag al uitgedrukt, zodat er op dit bedrag, en het bedrag van de administratieve kosten, slechts interesten verschuldigd zijn vanaf de dag van dit arrest en er geen vergoedende intresten op verschuldigd zijn vanaf een datum die de dag van het arrest voorafgaat

De burgerlijke partij vordert het opleggen van een dwangsom voor toekomstige overtredingen en hieruit voortvloeiende toekomstige, dit is toekomstige, schade. Toekomstige overtredingen zijn nog niet gepleegd, laat staan bewezen en maken niet het voorwerp uit van de saisine van het hof. Het hof kan geen dwangsom opleggen voor toekomstige overtredingen, ter voorkoming van toekomstige schade. Dit vormt geen schadeloosstelling van schade die het gevolg is van de bewezen telastleggingen.

12.3 Krachtens artikel 162*bis*, samen gelezen met artikel 211 Wetboek van Strafvordering veroordeelt ieder veroordelend arrest uitgesproken tegen de beklaagden, deze beklaagden tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bepaald in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek. Deze rechtsplegingsvergoeding is verschuldigd per aanleg. De strafrechter moet de rechtsplegingsvergoeding begroten, ook zonder opgave ervan door de burgerlijke partij. Deze begroting heeft het bedrag van de vordering als maatstaf en wordt bepaald door artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek. Dat een deel van de vordering van de burgerlijke partij ongegrond is maakt de burgerlijke partij niet tot een in het ongelijk gestelde partij. Het belet niet dat het hof de rechtsplegingsvergoeding moet begroten op het gevorderde bedrag, nu niet is aangevoerd en aangetoond dat de vordering steunt op een klaarblijkelijke overwaardering die de normaal bedachtzame en zorgvuldige justitiabele niet zou hebben begaan, ofwel steunt op een te kwader trouw verrichte verhoging die als enig doel had op artificiële wijze het bedrag van de vordering op te trekken tot de hogere schijf.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 en 212 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de overige burgerlijke belangen en in de beslissing over de herstellvordering;

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt:**

op strafgebied:

verbetert de telastleggingen A1.1 tot en met A1.5 zoals vermeld onder randnummer 7.1 van dit arrest;

PAGE 01-00002749656-0023-0026-01-01-4

ontslaat de beklaagden en elk van rechtsvervolgung voor de telastlegging A.2 (artikelen 4.1.2.1, 4.1.3.2 en 4.5.1.1);

veroordeelt de beklagde voor de bewezen telastleggingen A1.1 tot en met A1.5 samen tot een geldboete van 2.000 euro, verhoogd met 70 decimen tot 16.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

veroordeelt de beklagde voor de bewezen telastleggingen A1.1 tot en met A1.5 samen tot een geldboete van 2.000 euro, verhoogd met 70 decimen tot 16.000 euro;

veroordeelt de beklagden en elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 decimen en zo gebracht op telkens 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklagden en elk tot betaling van een bedrag van 52,42 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklagden en elk tot betaling van een bijdrage van 22 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklagden en hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 60,06 euro in eerste aanleg en 178,26 euro in beroep;

laat de kosten van afschrift van het vonnis van eerste aanleg begroot op € 75,00 ingevolge wijzigingen betreffende registratie- en griffierechten (*Art. 25 De in de artikelen 271 en 272 Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten bepaalde rechten zijn niet verschuldigd op de uitgiften, kopieën of uittreksels van vonnissen en arresten die in de griffies worden afgeleverd in de periode van 16 maart 2020 tot 30 juni 2020; BS 11 juni 2020*) (*Art. 23. De in de artikelen 271 en 272 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten bepaalde rechten zijn niet verschuldigd op de uitgiften, kopieën of uittreksels van vonnissen en arresten die in de griffies worden afgeleverd in de periode van 1 juli 2020 tot 31 december 2020; BS 23 juli 2020*) te last van de Belgische Staat.

op burgerlijk gebied:

veroordeelt de beklagden en hoofdelijk tot betaling aan de burgerlijke partij van een bedrag van 650 euro, vermeerderd met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de dag van dit arrest tot de dag

van betaling en tot betaling van de kosten van deze burgerlijke partij, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op 1.260 euro in eerste aanleg en 1.260 in beroep;

wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond.

Kosten eerste aanleg: **€ 60,06**

Kosten beroep:

Afschriften akten HB:	€ 9,00
Opstelrecht ber.bekl.:	€ 70,00
Dagv. 1e bekl.:	€ 27,54
Dagv. 2e bekl.:	€ 27,56
Dagv. BP:	€ 27,95

€ 162,05

+ 10 % : € 16,21

Totaal : **€ 178,26**

Kosten beroep t.l.v.Staat:

Afschrift vonnis: **€ 75,00**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren en in openbare rechtszitting van **10 juni 2022** en uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier

